
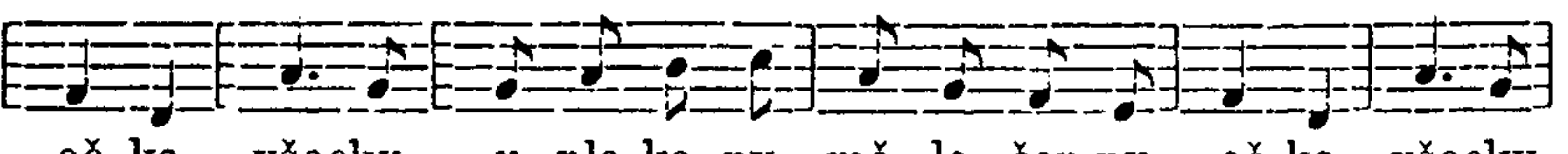
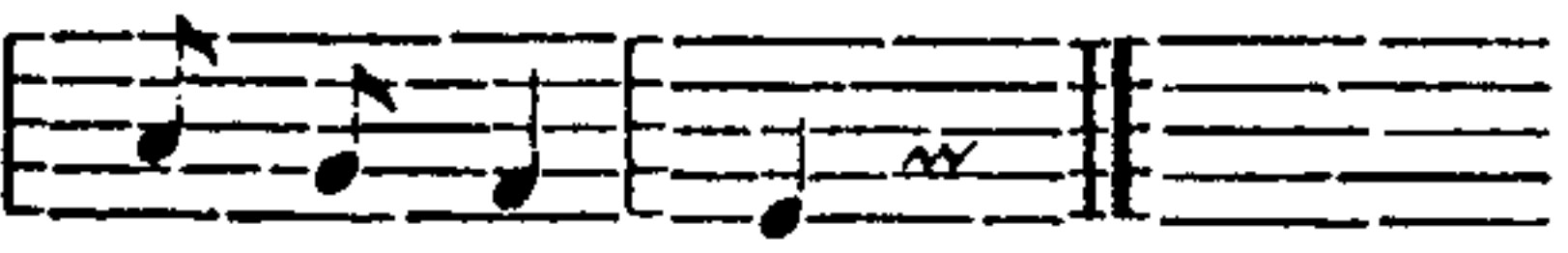

345.
 Van-dro-va - lo děv-če z Pra-hy do Mo-ra-vy, mě-lo čer-ny

 oč-ka všecky u-pla-ka-ny, mě-lo čer-ny oč-ka všecky

 u - pla-ka - ny.

Vandrovalo eště od Moravy k řece:
 Převoz, převozníčku, černooké děvče.

Já tě nepřevezu, až ty moja budeš,
 Až ty mně přislíbíš, že ty mne chtět budeš.

Než bych přislíbila, radši zpátky půjdu,
 Tebe, převozníčku, přece chtět nebudu.

346.
 Dež sem já šil o - ko - lo vrát, za - vo - něl tam ka - ra - fi - át,

 dež sem šil o - ko - lo, stó - pil sem do ně - ho,

 mo - se - le mne ve - ta - ho - vat.

Vel. Vyzovic.

347.
 Sú - se - do - va stě - na čér - ným pod - rov - na - ná,

 nechod tam, sy - neč - ku, aj, tá je ča - ro - va - ná.

Já neznám čarovat ani má maměnka,
 A tobě čarují mé černúnké očénka.

Já neznám čarovat ani má matička,
 A tobě čaruje před naše cestička.

Já neznám čarovat ani můj tatíček,
 A tobě čaruje před naše chodníček.